

Přípravné čtení:

Str. 30 – Dášeňka, tvrzení, necitelný, pejskové, kama-
rádíte, podrbou

Str. 31 – správně, s pejsky, divnějšího, jemnějšího,
neštěká

Úkoly na liště:

Str. 30 – *Jak se správně označuje „lidská smečka“?*

Str. 31 – Zkus vysvětlit, co je to „psina“.

Vyprávěj o svém zážitku s pejskem.

Rozvíjející úkol:

- Popiš své chování v nebezpečné situaci, např. napadení zvířetem, zvíře v ohrožení...
- Vymysli inzerát na téma *Ztratil se pes*.

Zvířecí „mazlení“

Strany v učebnici: Čítanka, str. 32–33

Texty ke čtení: *Mazleníčko* – text z tisku, *Vtedy ba-
ča...* – slovenská píseň, *Kdo nesundá nikdy hřeben...*
Které zvíře... – hádanky.

Obsah:

Čtení s porozuměním, výrazné čtení, vyhledávání
informací z dětského časopisu, nonverbální komuni-
kace.

Pojmy:

- dětské časopisy (které to jsou, co nás v nich baví);
- slovenština (shody a odlišnosti).

Činnosti:

Přípravné čtení:

Str. 32 – mazleníčko, posuňky, hádavci, nejdřív, po-
třebuje

Str. 33 – vtedy, za kríčkem, klobúčkom, ovce (čti ou-
ce)

Úkoly na liště:

Str. 32 – Předved' posuňky, že máš někoho rád(a),
nebo že se na někoho zlobíš.

Str. 33 – Přiřad' česká slova ke slovenským.

Vyřeš hádanky, výslovnost slovenských slov ti
napoví.

Rozvíjející úkol:

- Vyjádři beze slov – *přátelství, lásku, únavu, nepřátelství, radost, smutek...*
- Vyprávěj, jak se k sobě chovají zvířata z článku.
Co mají podobného s lidmi? Co je jiné?

Mazleníčko

Zvířata se mazlí zrovna tak ráda,
jako my lidé.
Protože neumí mluvit, všechno
si ukazují. Posuňky mohou mít
různé významy.

U opic je to skoro stejné jako u lidí. Často se hádají, ale pak se zase
rychle usmíjí. Mazlením a hlazením kožíšku si oba hádavci říkají, že se
zase mají rádi.

Také král zvířat – lev – je nejdřív malý a slabý. Mláďata krále zvířat
jsou mazlivá jako kočky. Otírají si hlavy o sebe a předou při tom.
I král potřebuje mazlení.

Z časopisu Medvídek Pú

✓ mazleníčko, posuňky, hádavci, nejdřív, potřebuje

Vtedy bača dobre má,
(*tehdy, pastevce, dobře*)
keď je hora zelená,
(*když*)
sedí on si za kríčkem,
(*za keříčkem*)
číta ovce klobúčkom.
(*počítá, kloboučkem*)

Z knihy Břínk, břínk, cillínk

Ilustrace Aleny Janouškové

Hádanky

Kdo nesundá nikdy
hřeben z hlavy?

[*hřob*]

Které zvíře nosí oči na ocase?
[*ňed*]

Z knihy Šla kočička k muzice
s ilustrací Olgy Čechové

✓ vtedy, za kríčkem, klobúčkom, ovce [*ouce*]

Předved' posuňky, že máš někoho rád(a) nebo že se na někoho zlobíš.

Přiřad' česká slova ke slovenským.
Vyřeš hádanky, výslovnost slovenských slov ti napoví.

O nezvedených kůzlatech

Strany v učebnici: Čítanka, str. 34–35

Text ke čtení: *O nezvedených kůzlatech* (František Hrubín) – pohádka.

Obsah:

Výrazné čtení, čtení s porozuměním, dramatizace, intonace (význam obsahu, význam formy).

Pojmy:

- chování, poslušnost, kázeň (řešení neznámé situace);
- dramatická postava, role.

Činnosti:

Přípravné čtení:

Str. 34 – o nezvedených, kůzlatech, neposluchy, zlehýnka

Str. 35 – zkouší to, ve vemínku, vydáváš se, zavrčel, zpátky

Úkoly na liště:

Str. 34 – Čtete pohádku po rolích. *Kdo je to „neposlucha“?*

Str. 35 – Najdi slova vyjadřující zvuky.

Rozvíjející úkol:

- Popiš zvíře tak, aby ostatní uhádli, o které se jedná.
- Najdi shody a rozdíly mezi chováním zvířat a lidí.
- Porad' kůzlatům (dětem), jak by se v takové situaci měla(y) správně zachovat.

Poznámky:

František Hrubín
O nezvedených kůzlatech

Koza praví kůzlatům:
„Budu dlouho mimo dům,
buďte hodná, neperte se,
vlk to všechno slyší v lese!“

Máma z vrátek ještě není,
už se perou o lupení:

„Mé je, mé, mé je, mé!“
„Né – e né, né – e né!“

V tom na dveře buch, buch:
„Otevřete, neposluchy!“

Černý kozlík nejdřív zmlk:
„Děti, jde sem na nás vlk!“

Na dveře zas buch, buch:
„Otevřete, neposluchy,
já jsem vaše maminka.“

„Máma klape zlehýnka.“

„Jak? Pojď mi to ukázat!“

„Takhle, sotva je to znát:
klepy klep, klepy klep.“

✓ o nezvedených, kůzlatech, neposluchy, zlehýnka

Vlk to zkouší – buch klep,
vlk to plete – klepy buch.

„Nevidíme tě, když ťukáš,
aspoň v okně se nám ukaž,
máš-li rohy, bílou bradu!“

„Mám jen břicho plné hladu.“

„Maminka nám nosí domů
sladké mlíčko ve vemínku.
Ty jsi vlk a lhář jsi k tomu,
vydáváš se za maminku.“

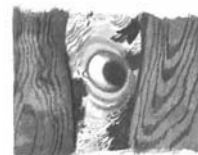
Jdi si tam, ty starý lháři,
kde se vlkům lépe daří!“

Zavrčel vlk, bouchl vrátky,
stáhl ocas, běžel zpátky.

Slyšte, ještě z vrátek není,
už se perou o lupení:

„Mé je, mé, mé je, mé!“
„Né – e né, né – e né!“

Z knihy *Dvakrát sedm pohádek*
s ilustracemi Jiřího Trnky

✓ zkouší to, ve vemínku, vydáváš se, zavrčel, zpátky